

Sygn. akt IV KKN 666/97

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2002 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Wiesław Kozielowicz (spr.)

SSO del. do SN Wiesław Błuś

Protokolant: Ewa Sokołowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Stefana Szustakiewicza

w sprawie **K. K.**

skazanego z art. 247 § 1 kk z 1969 r.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 8 stycznia 2002 r.

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 7 kwietnia 1995 r., sygn. akt IV Kr [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 13 stycznia 1995 r., sygn. akt II K [...]

- I. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego K. K. przekazuje
Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym**
- II. zarządza zwrot na rzecz oskarżonego K. K. kwotę 300 (trzysta) złotych
wniesionej przez niego opłaty od kasacji.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 13 stycznia 1995 r. sygn. II K [...] uznał K. K. za winnego tego, że „w dniu 2 lipca 1992 roku składając zeznania w charakterze świadka w Prokuraturze Rejonowej w K. w sprawie sygn. 1 Ds [...] będąc uprzedzonym o treści art. 247 § 1 kk czyli o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań złożył niezgodne z prawdą zeznania że przebywał w L. w dniu 23 grudnia 1981 roku tylko przez kilka godzin i nie widział się wówczas ze swoją żoną, tego samego dnia wrócił do K., a jego żona przyjechała z L. sama w dniu 26 grudnia 1981 roku”, tj. występku z art. 247 § 1 kk z 1969 r. i za to na mocy tego przepisy przy zastosowaniu art. 54 § 1 kk z 1969 r. wymierzył mu karę dwustu złotych grzywny oraz obciążył go kosztami postępowania w kwocie 23 zł i 20 gr oraz kwotą 20 zł tytułem opłaty (k. 392-392v).

Od tego wyroku rewizję złożył obrońca K. K. i **zarzucając** błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyrokowania, przez bezpodstawne odmówienie wiary wyjaśnieniom oskarżonego, jak też zeznaniom świadków I. K. i A. C. oraz innym dowodom w postaci pism i dokumentów, a oparciu się głównie o zeznanie świadka M. K., wyjątkowo zaangażowanego w tej sprawie, nieobiektywnego, podczas gdy dogłębna analiza zebranego w tej sprawie materiału dowodowego nie przekonuje o winie K. K. **wniósł** o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie K. K. od dokonania zarzucanego mu czynu (k. 401-405).

Sąd Wojewódzki w K. wyrokiem z dnia 7 kwietnia 1995 r. sygn. IV Kr [...] zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (k. 423).

Od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K. kasację złożył obrońca skazanego K. K. i **zarzucając**

- 1) rażące naruszenie prawa materialnego, a to art. 247 § 1 kk z 1969 r., przez błędne przyjęcie jakoby zebrany w tej sprawie materiał dowodowy wyczerpywał znamiona tegoż przestępstwa,
- 2) rażące naruszenie procedury a to,
art. 357 kpk z 1969 r. poprzez nieuwzględnienie wszystkich istotnych dla tej sprawy okoliczności a zwłaszcza prawomocnych ustaleń Sądu Rejonowego w K. Wydział II Karny w sprawie p-ko I. K. o przest. z art. 247 § 1 kk z 1969 r.

sygn. II K [...], co w konsekwencji doprowadziło do wydania dwóch sprzecznych ze sobą wyroków, choć dotyczących tego samego stanu faktycznego i opartych na tych samych dowodach,

art. 3 § 3 kpk poprzez rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść skazanego K. K.

wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie K. K. od dokonania zarzucanego mu czynu.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Wojewódzki w K. wniósł o uwzględnienie kasacji (k. 465-471), natomiast Prokurator Prokuratury Krajowej obecny na rozprawie kasacyjnej w dniu 8 stycznia 2002 r. wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje;

Zasługuje na uwzględnienie zarzut z kasacji, iż Sąd Wojewódzki w K. naruszył art. 357 kpk z 1969 r.

W protokole rozprawy rewizyjnej z dnia 7 kwietnia 1995 r. w sprawie IV Kr [...] znajdujemy zapis cyt. „Sędzia sprawozdawca SSW A. M. złożył ustne sprawozdanie stosownie do art. 403 § 1 kpk oraz odczytał oświadczenie K. K. z 25 marca 1995 r. oraz pisma M. K. z **dnia 22 marca 1995 r.** i 23 marca 1995 r. za zgodą stron” (cytat z k. 411). Pomijając niezgrabność tego sformułowania, wynika z niego jednakże, że Sądowi Wojewódzkiemu w K. orzekającemu na rozprawie w dniu 7 kwietnia 1995 r. w sprawie K. K. znany był fakt, iż tenże Sąd wyrokiem z dnia 15 marca 1995 r. sygn. akt IV Kr [...] utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. sygn. II K [...] wydany w sprawie I. K. oskarżonej o popełnienie przestępstwa z art. 247 § 1 kk z 1969 r. (por. informacja o wyniku tej sprawy znajdująca się w/w piśmie M. K. z dnia 22 marca 1995 r.). Ta kwestia ma o tyle istotne znaczenie, iż wspomnianym wyrokiem Sąd Rejonowy w K. uniewinnił I. K. od stawianych jej zarzutów, iż: I. w dniu 20 czerwca 1988 r. w K., składając zeznanie jako świadek w Sądzie Rejonowym w K., w sprawie Sądu Rejonowego w L., sygn. akt Ns [...] o stwierdzenie nabycia spadku po B. K., po złożeniu przyrzeczenia, zeznała niezgodnie z prawdą iż po świętach Bożego Narodzenia w 1981 r. wróciła z L. do K. sama, podczas gdy w rzeczywistości w L. przebywał w tym okresie również jej mąż K. K., tj. o przestępstwo z art. 247 § 1 kk z 1969 r.; II. w dniu 21 stycznia 1992 r.

w K., składając zeznania jako świadek w Prokuraturze Rejonowej w K., w sprawie sygn. 1 Ds. [...] przeciwko K. K., po uprzedzeniu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań, zeznała niezgodnie z prawdą, iż w dniu 26.12.1981 r. napisała datę „20.12.81 na kartce ogłoszonej testamentem B. K. przez Sąd Rejonowy w L. w dniu 18.09.1987 r. w sprawie sygn. Ns [...] podczas gdy z protokołu otwarcia i ogłoszenia testamentu wynika, że nie jest on oznaczony datą, podobnie jak z protokołu posiedzenia Sądu Rejonowego w L. z dnia 27.07.1982 r. sygn. akt Ns. [...] a także zeznała niezgodnie z prawdą, że w dniach od 23 do 26 grudnia 1981 r. sama przebywała w L., nie widziała się z mężem, który przebywał w L. tylko kilka godzin w dniu 23.12.1981 r., tj. o przestępstwo z art. 247 § 1 kk z 1969 r. Poza sporem jest, że zgodnie z art. 357 kpk z 1969 r. jeden z podstawowych obowiązków sądu sprowadzał się do prawidłowej oceny całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy, a więc poza zasięgiem uprawnień sądu nie mogły pozostać dowody istotne dla rozstrzygnięcia kwestii winy, oceny prawnej czynu oraz wymiaru kary.

Tymczasem w niniejszej sprawie Sąd Wojewódzki w K. rozpoznając rewizję obrońcy oskarżonego K. K. zaniechał rozważenia tego znanego Sądowi faktu, iż w sprawie I. K. zapadł prawomocny wyrok uniewinniający. Wprawdzie co jest rzeczą oczywistą sąd karny poza wyjątkami (por. P.Hofmański, E.Sadzik, K.Zgryzek, Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz 1999, s. 65-66) nie jest związany orzeczeniem sądu karnego zapadłym w innej sprawie, a także ustaleniami faktycznymi z innej sprawy (por. Z. Świda-Łagiewska, Zakres związania sądu w dokonywaniu ustaleń faktycznych w procesie karnym, Nowe Prawo 1983, Nr 2, s. 48; P.Hofmański, Samodzielność jurysdykcyjna sądu karnego, Katowice 1988, s. 206), tym niemniej takie prawomocne rozstrzygnięcie zapadłe w innej sprawie dotyczące zdarzenia, które jest przedmiotem osądu także w toczącej się sprawie (choć dotyczy ewentualnej odpowiedzialności karnej innej osoby) musi być rozważone na płaszczyźnie oceny całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy.

Sąd Okręgowy rozpoznając ponownie apelację obrońcy oskarżonego K. K. winien odnieść się, niezależnie od omawianej kwestii, także do problematyki

prawnej zarysowanej w obszernej odpowiedzi na kasację z dnia 6 listopada 1997 r. (k. 465-471).

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy na podstawie art. 537 § 2 kpk orzekł jak w wyroku.

Przewodniczący: SSN (Andrzej Siuchniński)

Sędziowie: SSN (Wiesław Kozielewicz)

SSO del. do SN (Wiesław Błuś)

aw
f/ak